LIDA Stories

lidastories.net

Kwento ni Agostino

LIDA Italia
Billie Cejka Risnes
Christlaine

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

Kwento ni Agostino

LIDA Italia
Billie Cejka Risnes
Christlaine
5
Tagalog tl

Ako si Agostino at limampu’t isang taong gulang na ako. Ang trabaho ko ay maghahatid ng pagkain gamit ang bisikleta. Mayroon akong dalawang anak na babae, ngunit halos hindi kami nag-uusap. Hindi na kami magkasama ng kanilang ina dahil hiwalay na kami.

Nakatira ako sa aking ina, dahil hindi ko kayang magbayad ng upa matapos ang diborsyo. Napakamahal ng upa sa lungsod na ito.

Ilang buwan na ang nakalipas, nagtatrabaho ako bilang isang janitor sa isang kumpanya. Nag-aayos ako ng mga sirang gamit, nagdadala ng mga kahon, at tumutulong kapag may nangangailangan. Isang araw, pinaalis ako ng kumpanya. Hindi ko maintindihan kung bakit.

Matapos ng mahabang panahon, nagbunga lahat ang aming pinaghirapan. Isang malaking kumpanya ng delivery ang napilitang magbayad ng malaking multa at magbigay ng permanenteng trabaho sa mga manggagawa. Ito ang unang pagkakataon na nangyari ito sa buong mundo. Mukhang nagsisimula nang umunlad ang mga bagay.

Kasama ng iba pang mga delivery rider mula sa iba ‘t ibang kumpanya, kumuha ako ng kurso tungkol sa karapatang pantao sa tulong ng lokal na unyon. Nag-alok sila sa amin ng libreng payo sa batas. Nagpursigi kami na magkaroon ng mas malaking pagkilala at karapatan.

Nakakita ako ng maraming tao na naghahatid ng pagkain gamit ang bisikleta. Alam ko mag-bisikleta, kaya kumatok ako sa pinto ng isang malaking delivery company. Inalok nila ako ng tatlong euro bawat paghahatid. Kumikita ako ng €40 kada araw, €60 kung swertehin ako at bibigyan ako ng tip ng mga customer.

Wala akong bayad na bakasyon, walang pasahod sa sakit, halos walang karapatan. Hindi ko iniisip na tama, ngunit kailangan ko ang trabaho. Karamihan sa mga kapwa empleyado ay mga imigrante mula sa iba ‘t ibang bansa.

Maraming nagdedeliver ng pagkain ang nasasaktan sa mga aksidente araw-araw. Nang isang dalawampu’t limang taong gulang na delivery man ay nabangga ng isang kotse at namatay, doon lamang kami napansin ng mga awtoridad ang aming kalagayan. Nakalulungkot na kailangan niyang mamatay bago ito mangyari.